

Prosjektbeskrivelse til MIGRASJON - kunstanlegg:2 - 2008

”Ønsket/uønsket”
”Wanted not wanted”

Bakgrunn:

Om man ser etter billedkunst i dag som opererer i det offentlige rom og som ikke er under beskyttelse av kunst institusjonen er graffiti den mest synlige det er den formen for malekunst i dag som står sterkest i alles bevissthet fordi vi møter den over alt – over hele verden - på godt og ondt.

Det er en uorganisert malekunst som har definitivt størst nedslagsfelt av alle former for billedkunst.

Graffiti har utviklet seg til en global kunstform som representerer det folkelige og ungdommelige i form av malerier. Det siste året har jeg sett med egne øyne at Graffiti ikke bare finnes i Europa og USAs store byer, men også oppe i det Etiopiske høylandet eller i Kambodsjas jungel finner du Graffiti.

Graffiti er den kunstform som i dag er sterkest knyttet til en global livsstil hos yngre mennesker. Det er den malekunsten som sterkest representerer en globalisering i verden i dag. Med hjelp av elektroniske medier utveksles og utvikler Graffiti seg over hele verden. Man finner den så og si over hele kloden og den er en sterk kommunikasjon og identitetskaper hos unge mennesker.

Lenge har Graffiti vært akseptert i kunstinstitusjonen og mange kunstnere har benyttet seg av graffiti i galleri og museumsrommet, men i det offentlige rom ansees graffiti som kriminell og likestilles med hærverk. Etter at Graffiti ble kriminalisert på 90tallet er den blitt mer knyttet til kriminelle miljøer og destruktiv ungdom, og kvaliteten på graffiti har blitt betraktelig dårligere.

Graffiti er en ”levende” billedkunst som utvikler seg uavhengig av akademisme og institusjoner. Det er en lek med farger, linjer og skjulte betydninger som i førsteomgang appellerer til mage følelsen men kan trekke deg inn i et virvar av stiler, faguttrykk, kunsthistoriske referanser og hierarkiske strukturer om man forsøker seg på en intellektuell fordypning.

Graffiti er først og fremst en kunstart som henvender seg til følelser fremfor intellekt. Dette er en moderne folkekunst som virker som den ikke lar seg stoppe, men bare fortsetter å utvikle seg uavhengig av forbud og avantgardistisk / kommersiell tankegang om at kunst blir passé – eller ”går ut på datoen” for å beholde et hett marked.

Jeg har ved flere anledninger forsøkt å appellere til politikere om å gi graffitimalerne et fristed, et sted de kan få utfolde seg i ro uten å risikere bøter og straffeforfølgelse. Et sted de kan få arbeide konsentrert, men mange politikere vil ha nulltoleranse og forbud. Dette til tross for at de selv ofte lar seg portrettere foran graffiti vegger under valgkamp, da graffiti for den etablerte elite ofte er synonymt med det frie ord.

Graffiti er en billedkultur som politikere bør legge tilrette for og ikke feie under teppet. Forbud er ingen god løsning.

Samarbeid er et nøkkelord innen graffiti og samarbeid er et nøkkelord i prosjektet ”wanted not wanted” samarbeid er også et nøkkelord i hovedprosjektet MIGRASJON.

Gjennomføring:

Det anskaffes to lager-containerer på 20 fot. Disse egner seg godt til å male på da dette er objekter som har tilknytning til trafikk og transport, noe som er viktig for "Street art og Graffiti". Containerne gis hvert sitt underlag – sort og hvit

Det inviteres noen dyktige graffitimalere til et samarbeid med å dekorere containerne i fellesskap. Jeg som billedkunstner og akademiker forsøker å påvirke og la meg bli påvirket av malerne som tilhører en annen arena enn min egen.

Etter en uke med malearbeid ved støperiet, flyttes Containerne ut på Tønsberg torg.

Inne i den ene av disse containerne vil Maria Rodrigues vise sitt prosjekt "GIVEMEMORE" I den andre containeren vil vi legge til rette for at folk kan bidra med egne tegninger.

"Ønsket/uønsket" setter fokus på Graffiti en uønsket form for billedkunst. Uønsket av det etablerte. Dette vil forhåpentlig hvis opprettholde debatten om lovlige Graffiti-vegger.

Prosjektet tar for seg gjenbruk – gjenbruk og redesign av containere.

Og på den måten reflekteres Rodrigues prosjekt som omhandler redesign og gjenbruk av klær til publikum, og appellerer til deltagelse hos tilskueren.

Et annet viktig aspekt med dette prosjektet er å visualisere økonomien i billedkunsten i dag. Investerer man ikke i kunsten eller i ungdommens talenter får man en flyktig og forgjengelig kunst som alltid er på rømmen, som oppstår med et blaff for så å bli borte.

Det flyktige og forfulgte gror fast i ungdommen som en livsstil.

Ungdommen i dag – er fremtiden. At noen av dagens Graffitimalere vil være morgendagens politikere, forretningsmenn eller billedkunstnere er det ingen tvil om, hva da?

Jeg ønsker at dette prosjektet skal kunne være med på å gi et bedre inntrykk av graffiti ved å gi gode graffitimalere tid og ro til å male godt og forsøke å gi prosjektet en tiltalende helhet.

En annen tanke er å tilføre byrommet bilder fra hånden (håndmalte bilder i monumentalt format) som en kontrast til skilter og reklameplakater. Graffiti er en organisk kunstart som er en opposisjon mot det ellers så maskinelle urbane miljøet.

Samarbeidsmessig vil dette involvere mange mennesker og institusjoner - samarbeid mellom kunstnersenteret og kommunen, etablerte kunstnere og graffitimalere, containerservice og transportbyrå og ikke minst publikum.

Hans Martin Øien